

Většina špatné karmy už byla vyčištěna. Zbylo jí jen trochu. Jak každý den praktikujeme, děláme charitativní činy a dodržujeme veganskou stravu, sami spálíme zbytek naší špatné karmy v tomto životě. Proto není nutné, abychom šli do pekla. (Ano.) Jen lidé, kteří duchovně nepraktikují a kteří konají špatné činy, musí jít do pekla, aby přeškolili jejich způsob života. V pekle člověk musí spálit nebo naprosto vyčistit všechn vliv hříchů jeho života, aby mohl vystavět nový život. My, tady, nemusíme jít do pekla, abychom to dělali. My používáme Světlo Nebe. V tomto životě si můžeme zvolit. Můžeme si vybrat, aby Světlo Nebe zcela odstranilo všechny stopy našich minulých špatných činů, špatných nahraných informací. (Ano.) Nicméně, v pekle není moc alternativ. (Ano.) V pekle je poskytovaný trénink mnohem extrémnější a tvrdší, zatímco zde je možné použít určitého kompromisu. (Ano.) Proto nečekejte až půjdete tam použít pekelný oheň. Ten oheň tam dole

je mnohem intenzivnější, je horší ho snést. (Ano.) Tady používáme Světlo Nebe, Buddha, které je mnohem jemnější a vznešenější. Časem to vše vyčistíme. Není potřeba velké bolesti a utrpení. Ti, kteří půjdou do pekla, jsou už vážně nemocní. Jako smrtelně nemocní lidé třetího stádia, smrtelného stádia, musí být v nemocnici převezeni do místnosti s intenzivní péčí. V nemocnici jsou místa, kterým se říká, „Intenzivní péče,“ to je přísně vyhrazeno pro vážně nemocné pacienty, aby se o takové pacienty mohli intenzivně starat 24 hodin denně. Nikdo je tam nemůže navštívit, aby se tam nepřinesly nějaké nemoci, protože pacientům musí být vyčištěna jejich těla. Lékaři se musí starat o takové pacienty pečlivě. Pacienti potřebují hodně přístrojů pevně připojených na jejich těla a dělají jim transfúze krve. Moc se nemohou pohybovat. Ve vesmíru je peklo podobné tomuto prostředí. Není to tak, že by k nám byl Bůh nelaskavý nebo nás trestal. Je to proto, že jsme vážně nemocní. Kvůli našemu kritickému nemocnému stavu

se o nás musí starat se zvýšenou pečlivostí v takové místnosti, aby byla naše nemoc zcela vyléčena. Stejně je to pravda pro špatnou karmu, což je taky druh nemoci ve vesmíru, kterou je těžké vyléčit, pokud nepoužijeme oheň a Světlo extrémní intenzity, abychom naprosto spálili stopy nedokonalosti v našich činech, řeči a myšlenkách. Proto by pro nás bylo nepříjemné tam jít. Pokud budeme každý den dobře jíst, cvičit a nebudeme si ničit naše zdraví, tím, že budeme užívat jedy, jako alkohol, tabák, pak se sotva dostaneme do takové nemocnice. Podobně, život praktikujícího je jako život normálního, zdravého občana, který si nijak neubližuje fyzicky, mentálně ani duchovně. Proto nemusíme chodit do takového pekla ani nemocnice. Dobrá. Já vám jen ukazuji, jak žít dobrý a mentálně zdravý život, abychom nemuseli jít po smrti do takové nemocnice. Jen duchovně praktikujte a půjdeme do Nebe, abychom se bavili. Není důvod jít tam dolů. Další.

Mistryně,
máme sestru Marlene
z centra v Ottawě.
Dobrá. Ahoj Marlene.
Můj život se změnil
poměrně výrazně.
Bývala jsem velmi tichá,
plachá osoba, a nerada
jsem mluvila na veřejnosti.
Za posledních několik měsíců
jsem měla jeden úspěch
v kanceláři
a ředitel mě
vyhledal,
abych mu poradila,
a ráda bych Vám řekla,
jak jsem Vám vděčná,
za to, že jsem součástí
rodiny Quan Yin.
Mnohokrát Vám, Mistryně,
děkuji.
Já děkuji vám,
za to, že jste tak dobrá,
dobrá praktikující.
Sklízíte své
krásné úsilí,
že už vidíte
úspěch
přímo před vašima očima.
Vidíte?
Vy jste dobrá, dobrá!
Podívejte se na sebe: pyšná,
sebevědomá, úspěšná.
Jsem ráda.
Jsem na vás pyšná.
Každý by měl být
takový –
myslím, různým způsobem.
Dobře, dobře, dobře,
jsem velmi pyšná.
Mistryně,
bratr Lîc z Toronta.
Ahoj. (Ahoj, Mistryně.)
Ahoj.
Jak vidím na televizi,
jste tady jako velká,
šťastná rodina, Mistryně.
Ano, vidím vás!
Hoch v modrém tričku.
Rád bych se s Vámi podělil

o naši radost.
Ano, cítím ji.
Rosteme rychle,
jste zdraví, silní! (Ano.)
Pokaždé, když se sejdeme,
Mistryně,
jste Vám velmi vděční,
Mistryně.
Za sebe si stále
pamatuji, jak jste říkala,
že nově zasvěcení by měli
klást otázky
až po 3 až 4 letech.
(Ano, to je lepší.)
A já po 3 letech praktikování
nemám už žádné otázky.
Dobře! Dobře!
Jsem absolutně spokojen,
vidím cokoli...
Vypadáte jako obrázek
štěstí, dokonalosti.
Stále se necítím silný.
To je v pořádku, v pořádku!
Postupujte pomalu, užívejte
si své „dětství.“ Ano? (Ano.)
Nevyrůstejte moc rychle
a nepřijďte o něho.
Je to v pořádku.
Když jsme ještě dětmi,
jste víc rozmazlování,
víc milovaní
a víc živení, víc
vyživování, víte?
Když se staneme Mistrem,
och, můj Bože!
Je to hodně práce.
Nikdo ani neví,
jak moc pracujete
a někdy vás
obviňují,
že nepracujete dost,
že je dost nenavštěvujete...
Jen si užívejte vašeho štěstí,
ano? Ano, cítíte ale,
že se váš život zlepšil,
a to je důležité,
a stále se zlepšuje
a zlepšuje.
To jsou dobré zprávy.
A vypadáte velmi dobře

a jste hezký.
Nestyd'te se, je to pravda.
Není to pravda?
Vidíte ho, je lepší.
Čím víc Vás miluji
a respektuji,
tím víc cítím, že miluji
a respektuji mé pravé Já.
Ano, to je pravda!
Vystihl jste to dobře!
A přeji Vám, Mistryně,
štěstí v každém okamžiku,
kdy s námi pobýváte
v této „škole“.
Děkuji vám.
(Děkuji Vám, Mistryně.)
Přeji vám víc než to.
Jsem na vás tak pyšná,
tak pyšná.
Děláte pokroky tak rychle,
tak rychle.
Musel jste být velmi
pilný, velmi upřímný,
velmi upřímný k sobě.
Proto
jste dosáhl úspěchu,
že i během několika let,
dokonce ani staří praktikující,
víte,
kteří bydlí v jeskyni
a jedí jen jednou denně,
nevidí žádné
ženy, nic,
roky a desetiletí,
nedosáhnou toho,
čeho jste dosáhl vy.
Jsem na vás skutečně pyšná
a díky Bohu,
že mám takové lidi,
jako jste vy, moji bratři
a sestry.
Velká rodina, ano.
Jsem tak šťastná.
Zdravím, sestro.
Drahá Mistryně,
moji rodiče zemřeli
asi před 5 lety.
Když medituji,
často Vás žádám,
abyste mi umožnila je vidět,

ale do teď jsem je
neviděla.
Proč je
chcete vidět?
Už odešli
do Nebe.
Měla byste je nechat jít.
Proč je máte
tahat sem dolů? (Ano.)
Jsou dva případy,
kdy je nemůžeme vidět.
První je,
že nám tak moc chybí,
že to brání,
emoce –
tak hluboké pocity
nás drží
v Astrálním království.
Rozumíte,
drahá? (Ano.)
Emoce astrálních bytostí
jsou velmi hluboké.
Hodně pláčou a smějí se
a oddávají se
emocím,
které jsou velmi podobné
lidským.
Jsou to emoce
jednotlivců a rodin.
Ve vyšších královstvích
nejsou takové
svazující city.
Je tam jen
vše-obklopující láska.
Je to láska pro všechny,
včetně našich rodin
i nás samotných.
Pokud naši rodiče postoupili
nad Astrální úroveň, pak
navzdory vašemu stálému
pláči a touze
s tak svazujícími city,
je nebudete nikdy
schopna vidět.
Měla byste být přirozená
a šťastná za vaše rodiče.
Když pro někoho truchlíme,
chybí nám jen
jeho fyzické tělo.
Ta osoba,

ona šla do Nebe,
vstoupila na místo
vznešenosti, požehnání,
velkého štěstí
a perfektnosti,
kde je vše splněno.
Tělo a duše,
nebo duch,
jsou bezstarostné a volné.
Kdykoli kamkoli chtějí jít,
dostanou se tam okamžitě.
Cokoli si přejí,
okamžitě se jim to
zjeví.
Není potřeba
si dělat starosti s oblečením
a ničím.
Volný čas se využívá
ke studiu
vznešenějších
a mystičtějších aspektů
vesmíru.
Nesnažte se je tahat dolů.
Například,
ve vaší rodině
jsou některé vaše děti
dobrymi studenty
a dostávají stipendium.
Pak je stát
pošle do nějaké
jiné země studovat.
Například
v Au Lac (Vietnamu),
když máte velmi
nadané dítě
nebo má vaše rodina
peníze nebo moc,
jinými slovy,
rodina má konexe
s lidmi, kteří mají moc
a pomohou vašemu
synovi / dceři vycestovat na
studia do zahraničí, řekněme
do USA nebo Francie.
Nicméně my bychom ho / ji
tahali dnem i nocí zpět.
„Moc mi chybí,
prosím, ať ho znovu vidím!
Neviděla jsem ho
tak dlouho!

Tolik mi chybí,
když odjel.
Předtím jsem ho viděla
každý den,
když přišel domů
na večeři se mnou.
Mohla jsem ho
držet za ruku, objímat ho
a projevovat mu lásku.
Teď najednou odjel
tak daleko
a mně moc chybí,
že chci, aby se hned
vrátil.“
Může to tak být?
Tak byste to chtěla?
(Ne.) Ne!
Co chceme?
Necháte ho dostudovat,
ano?
Dříve nebo později
ho zase uvidíme, ano?
Můžeme ho jet navštívit nebo
časem se on vrátí zpět,
aby nás navštívil. Ano?
Podobně,
naši milovaní odešli
do vyšších království,
aby si tam užívali věci,
které jsou stokrát,
tisíckrát nebo desettisíckrát
lepší, než ty naše.
Měli bychom být šťastni
za ně. Měli bychom
uspořádat párty,
abychom jim pogratalovali,
ne bychom tam seděli
a celý den plakali.
Smutek jen
překáží našemu duchu.
Jsou to teď svaté duše.
Nejsou už víc vázány,
jako jsme my omezeni
fyzickými těly.
Proto budou
okamžitě vědět,
o čem přemýšlíme.
Jsou s námi stále
spojeni,
proto, pokud chřadneme

Titul: TV_1845_Naši milovaní půjdou do Nebe_II

smutkem, jsou roztržiti
a nemohou se učít vznešenější
a hodnotnější věci.